

2012
11

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

... odpuštění hříchů

Biblický úvodník

Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodíme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.

(Žd 12,1-2a)

Toto číslo Zpravodaje vyjde až několik dní po Památce zesnulých, ale to je dobře, protože nechci, aby to vypadalo, že chci do evangelického kalendáře protlačovat Dušičky. Protestantská teologie má s tímto svátkem spojen spíše otazník, pokud by jeho smyslem mělo být, že se vzpomínkou na své zemřelé snažíme nějak vylepšit jejich osud v záhrobí, a oprávněně řekne, že naše zemřelé jsme už prostě měli svěřit boží vůli, a jak věříme, boží milosti.

Modlí se tedy evangelíci za mrtvé? Odpověď nejdříve zní: ne. Nemodlíme se ani za zemřelé, ani k zemřelým. Připadá nám to jako magie. Že chceme manipulovat Bohem, že bychom byli spiritisté. A víme, že všechny biblické odkazy, které pro podložení praxe modliteb za zemřelé používají bratři katolíci, my ve svých biblích, které, pokud jde o Starý zákon, stojí na původním hebrejském základě, vůbec nemáme.

Pokud však řekneme, že modlitba za mrtvé je pokusem manipulovat s Bohem a zasahovat do jeho kompetencí, musím se zároveň ptát: jak tohle můžeme říct? Jak nás taková námitka vůbec napadne? Copak za našimi jinými modlitbami jsou takové snahy? Modlíme se proto, abychom Bohu něco předepisovali? Pak je ovšem chyba v našich modlitbách obecně, nejen v tom, že se tady týkají osudu zemřelých.

Vnímám to tak, že když si ve svých modlitbách vzpomeneme na své blízké, kteří zemřeli, že prostě s nimi chceme mít duchovní společenství. I když ho neumíme popsat, jako neumíme popsat nic, co je za hranicí smrti. Ale věříme přece, že náš Pán Ježíš Kristus je nám nablízku, skrze Ducha svatého. Proč bychom si tedy nemohli představovat, že jsou nám duchovním způsobem nablízku ti, co jsou nablízku jemu? Vždyť to přece říkáme i v Apoštolském vyznání: „Věřím v obcování svatých.“ Tím se chce

říct, že je společenství věřících lidí napříč dějinami, že máme společenství my jako církev bojující s církví zvítězilou, která už slaví svou bohoslužbu v Božím království.

Píšu tento úvodník především pro vás, kteří jste ztratili někoho blízkého, na kterého vzpomínáte, nebo dokonce máte pocit, že je vám stále nablízku. Přitom máte

zároveň obavu, že je to neevangelické. Chtěl bych vás potěšit a říct, že když sami pobýváme v Boží blízkosti, hlavně modlitebně, že se nemusíme bát, že děláme něco špatně, ani zemřelých bát. Že je to i biblicky správně, že si takovým připomínáním zpřítomňujeme společenství, které trvá. Z Boží moci trvá.

Aleš Wrana

Ze sborového života

USNESENÍ STARŠOVSTVA ZE DNE 10. 10. 2012

I. PERSONÁLNÍ

✓ Hledání druhého kazatele

Na základě pozitivních dojmů z návštěvy manželů Tkadlečkových a jejich prozatím nerozhodného postoje schválilo staršovstvo návrh br. kurátora, že se: během října připraví dopis s poděkováním za jeho službu, obsahující shrnutí názoru staršovstva a oficiální výzvu k tomu, aby promyslel, zda by se o post 1. faráře v Ostravě vážně zajímal, a vyjádřil se cca do konce listopadu. Do té doby nebude skupinka dále úkolována.

II. ORGANIZAČNÍ

✓ Vysluhování VP při každých bohoslužbách – návrh zevnitř sboru odpovídající obecnému trendu zvyšování počtu VP. Byly připomenuty argumenty podporující takovou změnu. Vzhledem k tomu, že ale sbor na tak zásadní změnu ještě není připraven, schválilo staršovstvo následující kompromisní návrh, který předloží výročnímu sborovému shromáždění:

„Sborové shromáždění schvaluje návrh staršovstva, aby se večere Páně ve sboru vysluhovala při všech nedělních bohoslužbách během adventního a postního období.“ - Členové sboru mají možnost se už před

shromážděním k tomuto návrhu vyjádřit, například ve Zpravodaji, nebo sdělením svého názoru faráři.

- ✓ **Neděle díkčinění** – z důvodu několika po sobě jdoucích nedělí se speciálním programem nebyla letos zvlášť připomínána, příští rok na to budeme myslet.
- ✓ **Webové stránky sboru** – <http://ostrava.evangnet.cz/wordpress> již fungují, budou postupně doplňovány.
- ✓ **Partnerství** – v blízké době se sejde skupinka, která se zabývá přípravou na konferenci v Hartfordu 2013. Staršovstvo schválilo, že skupinka, která tam pojedje, bude delegována jako posel pozvánky na konferenci 2016 v Ostravě
- ✓ **Změna jednacího pořádku** – staršovstvo schválilo, že ve 20.00 bude přerušena schůze na 4 minuty kvůli připojení se ke společným modlitbám (viz modlitební hodinka)

III. HOSPODÁŘSKÉ

- ✓ **Výpověď fy Repronis** – staršovstvo bylo seznámeno s výpovědí a odůvodněním: ztráta firemní klientely, která pro ně byla stěžejní. Běží 6ti měsíční výpovědní lhůta (od 6.9.) a Repronis sám hledá nového nájemce s tím, že by nastoupil ještě před vypršením uvedené lhůty.
- ✓ **Topení v kostele** – podepsáno s termínem realizace v posledním říjnovém týdnu. Oprava světél, u nichž byl zjištěn špatný izolační stav, bude provedena v tomtéž čase.
- ✓ **Posouzení stavu zvonů** – zvonáři z Brodku, kteří zatím provedli přepásání srdce dvou zvonů a několik drobností, mailem pak dají vědět další doporučení vyplývající z posouzení celkového stavu.

VÝZNAMNÉ NAROZENINY V MĚSÍCI LISTOPADU

MODLITEBNÍ OKÉNKO

- ✦ Budme Pánu vděčni za to, že se o nás a naši zemi stará a nepočítá nám naše hříchy a provinění.
- ✦ Prosme za zdárný průběh sborových i církevních akcí v nadcházejícím měsíci. Mysleme na Listopadání, přípravy k vánoční hře, sborové neděle, shromáždění Diakonie 1. prosince.
- ✦ Mysleme na ochranu pro řidiče v podzimním a zimním počasí, ať je Pán garantem rozvahy, odpovědnosti a ochrany všech účastníků silničního provozu.
- ✦ Nezapomínejme na nemocné, potřebné a sociálně slabé. Ať v nouzi nacházejí otevřená srdce i dveře. Stavme se proti těm, kdo znevýhodněně zneužívají a vykořisťují, případně parazitují na štědrém sociálním systému.
- ✦ Modleme se za novou politickou reprezentaci na všech úrovních. Ať jim Boží bázeň nedá zpronevěřovat veřejný majetek a zadlužovat budoucí generace. Ať se k Boží slávě a rychle vyřeší církevní restituce, aby tato problematika nebyla zneužívána proti hlasatelům evangelia.
- ✦ Prosme za situaci v Evropě. Ať nedochází k oklešťování svobody a vítězí politika otevřenosti a poctivosti před postranními a úzce skupinovými zájmy. Ať bohabojní a poctiví lidé nejsou utlačováni a vysmíváni, ale naopak jsou příkladem hodným následování.
- ✦ Modleme se za lidi ve stresu, přetížené a ohrožené syndromem vyhoření. Ať v Pánu nalézají pomoc, útěchu, spočinutí a povzbuzení. Mysleme na rodiny ať drží při Kristu a při sobě a nedávají prostor zlému.
- ✦ Vyprošujme ochranu a požehnání pro všechny hlasatele evangelia, pro pronásledované ve víře i pro ty kdo ztrácejí nebo nenacházejí odvahu otevřeně se přiznat ke Kristu.
- ✦ Prosme Pána ať neláme hůl nad tímto světem a ještě dává šanci mnoha lidem k němu přijít. V souvislosti s přicházejícím adventem zpytujeme sami sebe a lneme k dobrému.

ms

Čas společných přímluv byl stanoven vždy na středu v době mezi osmou a devátou hodinou večerní, společná témata můžete čerpat právě odtud.

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří se zúčastnili úklidu kostela.

Moc si vážím hojné účasti.

Jana Krejčí

K zamyšlení a diskusi

ČASTĚJŠÍ VYSLUHOVÁNÍ VEČEŘE PÁNĚ?

K návrhu, který vzešel od člena sboru, a kterým se zabývalo staršovstvo (viz Usnesení), a o kterém by mělo rozhodnout sborové shromáždění, chci uveřejnit výpisky z širší teologické úvahy. Jejím autorem je Pavel Filipi, profesor praktické teologie.

aw

SLOVO A SVÁTOST

...Na tomto místě se soustředíme na citlivý problém v evangelické tradici: Zda je spojení bohoslužby slova a bohoslužby stolu nezbytností – nebo jinak řečeno, zda bohoslužba bez večeře Páně je „torzem“, jak bylo opakovaně vyjádřeno. Jakkoli autor sdílí tento názor, spěchá zároveň ujistit, že „torzovitost“ bohoslužby bez večeře Páně neznamená její bezcennost. Così jí chybí, je v jistém ohledu deficientní, ale pokud se v ní řádně zvěstuje evangelium a konají

modlitby, není beze smyslu, významu a užitku.

Občasné slavení stolu Páně má v evangelických církvích dlouhou historii. Nemůžeme se však v této věci dovolávat ani Luthera ani Kalvína. Zejména o Kalvínovi je známo, že jeho přáním bylo, aby se večeře Páně konala pravidelně každou neděli, ale nepřekonal v té věci odpor ženevské městské rady (..).

Samozřejmě můžeme pro první dobu reformačního zápasu uznat pro nečasté vyluhování určitý důvod pedagogický: Církevní lid bylo třeba navyknout na nové pojetí a náplň večeře Páně a postupně jej naučit chápat její rozdíl od dosavadní mše. (..) Je však téměř jisté, že důvody, kterými se to později obhajovalo a obhajuje, jsou druhotné a dodatečně uplatňované. Platí to především pro pocit, že

častým opakováním by večere Páně „zevšedněla“. Zde je „zpětná projekce“ zcela zřetelná. Tím, že vysluhování večere Páně bylo rezervováno jen pro „svátečnější“ příležitosti, obklopil je nimbus něčeho mimořádného, co by nemělo být vydáno všanc nějaké pravidelnosti. Je zajímavé, že podobná obava se netýká např. pravidelné modlitby Páně; je zde také nebezpečí zevšednění?

Jeden z nejvážnějších argumentů proti časté večeri Páně zní, že ona obsahově nedodává nic dalšího ke zvěstovanému Božímú slovu; kázání postačuje, aby bohoslužba byla tím, čím být má. To v zásadě platí, přesto však neodpovídá na otázku, proč tedy večeri Páně vůbec konat. Odpovědi byly hledány a nalézány různé. Ta nejčastější je, že ve večeri Páně se nepodává jiné slovo, nýbrž podává se jinak, totiž ve viditelné a hmatatelné podobě. Svátost je „viditelné Slovo“. Večere Páně pak je jakousi inscenací evangelia, prezentací duchovních skutečností, které bychom jako lidé tělesní jinak těžko chápali. (..) Večere Páně není pouhá demonstrace, nýbrž v ní „viditelné znamení.. je neoddělitelně spojeno s jeho pravdou a podstatou“.

Ale co je touto „pravdou a podstatou“? Klíčová je pro oba reformátory, Luthera i Kalvína,

myšlenka nezastupitelně osobní, ano tělesné participace na Krista, který ve svaté večeri dává sám sebe a dary své spásy. (..) Tuto myšlenku osobního společenství s Kristem s velkou vehemencí zastával i Luther a v Kázání o svátosti těla a krve rozvedl do otázky, kterou zde sledujeme. Ano, obsahem se svátost od kázání neliší; v obojím jde o totéž evangelium. „Je zde však jistý rozdíl. Když kážu smrt Páně, je to veřejné kázání ve shromážděném sboru a nikomu to neurčuji obzvláště; kdo se chopí, ten se chopí. Ale když podávám svátost, pak ji přivlastňuji obzvláště každému, kdo ji přijímá, aby měl odpuštění hříchů, které mu Kristus vydobyl svou smrtí a které se ve sboru káže. To je něco víc než veřejné kázání.“ Tolik reformátor Luther v šestnáctém století. A katolický liturg František Kunetka v jednadvacátém století přizvukuje: „Ve svátosti.. jednotlivec osobně vystupuje jako ten, kdo se Bohem nechal oslovit. Kazatel mluví ke všem, svátost je však udělována jednotlivci. Při slyšení zvěstování se mohu od slyšeného vnitřně distancovat a říci: to, co slyším, se mě netýká. Jestliže přijímám svátost, už to takto říci nemohu.“ – V tomto smyslu přidává účast na večeri Páně ke kázání významný prvek „konfesorský“ (...)

JEŠTĚ K MAŠÍNŮM

(pokračování z minulého čísla)

Do roku 1956 Mašínové věřili v ozbrojený konflikt mezi SSSR a USA. Teprve maďarské povstání – jeho porážka – jim otevřela oči. Západ se Maďarů nezastal a oni teprve pochopili, že k žádnému střetnutí nedojde. Protože v jejich případě šlo o fanatiky a nikoliv fandky, trvalo jim to tak dlouho. Již korejská válka (1950-53) naznačila, že USA nemají zájem na střetnutí s Čínou. Britský premiér Cl. Attlee (*Labour Party*) letěl za prezidentem USA H. Trumanem, nechtěl, aby USA na Koreji použily atomovou bombu, neboť se obával, že SSSR by mohl zaútočit v odvetě na západní Evropu. V dubnu 1951 odvolal americký prezident z funkce vrchního velitele vojsk OSN v Koreji generála D. MacArthura, neboť tento chtěl napadnout Čínu ze severního břehu řeky Jalu. SSSR a jeho satelity měli v padesátých letech v konvenčních zbraních převahu. D. D. Eisenhower - první hlavní velitel NATO v Evropě, proto prohlásil: „V případě sovětského útoku na západní Evropu nebudu na moment váhat použít atomovou bombu, která by nepříteli značně oslabila“ (zřejmě si byl jistý, že to prezident schválí).

Západ vůbec nepomýšlel na válku se SSSR (s tím, že by Západ byl

útočník). Válka v padesátých letech i v šedesátých za berlínské krize mohla začít jedině v Moskvě. Když v roce 1955 chtěl jihokorejský prezident I Sung-man zahájit pochod na sever a zemi sjednotit, státní tajemník USA J. F. Dulles prohlásil: „země by se nakonec sjednotila, ale užitek z toho by měl hmyz a ne lidé“. V Teheránu 28. 11. - 1. 12. 1943 bylo dohodnuto tichou cestou, že budeme ve vlivu SSSR a další země středovýchodní Evropy, když neprošel návrh na invazi do střední Evropy přes Balkán spojenci USA a VB. Velmoc má své zájmy mocenské a svoboda malých národů je daleko za těmito zájmy. Československo-komunistický režim byl součástí mezinárodního komunismu, a proto bylo nemožné se z tohoto sevření dostat, a to ani tehdy, kdyby fanatiků typu Mašínů byly ne desítky, ale statisíce.

Na Hlasu Ameriky se Martin Čermák (1 700 nedělních zápisníků), vlastním jménem Ivo Ducháček, do února 1948 lidovecký poslanec, právník, jednou zabýval Únorem 48. Právil toto: „Únor 48 je specifický a nedá se napodobit nikde jinde“. Dle něj, respektive dle historiků a tak se to přednášelo na vysokých školách na Západě, byli rozhodující tito činitelé:

Komunisté obsadili všechny důležité posty už za války.

Na hranicích stála Rudá armáda.

Mnichov nebyl politicky a citově zapomenut.

Strach z Němců, odsun byl mnohde prováděn brutálně a Američané nám to vytýkali.

Historici dále uváděli, že Češi neumějí vládnout a lehce přijímají cizí nadvládu.

Bratři Mašínové a spol. zakládají „právo“ na svůj „odboj“ na odkazu svého otce, na tom, že komunistický režim vyhlásil svému civilnímu obyvatelstvu občanskou válku. Zda tu byla válka mezi komunisty a ostatním obyvatelstvem, musí posoudit ústavní právníci a ne

američtí podnikatelé (elektrotechnika letadla, autodoprava). Pokud jde o odkaz jejich otce, na který se rádi odvolávají oni a jejich stoupenci, nutno říci toto: Křesťan ví, že i když máme ctít rodiče a poslouchat je, i nad nimi je Někdo vyšší a jeho Zákon. Jejich argumenty, že kdo měl zbraň a přísahal věrnost KSČ, mohli ho zabít, jsou zcela nepřijatelné. Znalosti nejnovějších českých dějin jsou na úrovni žáků 1. stupně ZŠ, to co říká J. Mašín pro LN: Měli jsme jen dva vůdce Masaryk, Štefánik, Beneš dvakrát zklamal v roce 1938 a 1948.

Břetislav Maněk

ADVENTNÍ MODLITBA

Dobrý Bože, v čase adventu očekáváme příchod tvého Syna. Očekáváme toužebně každým okamžikem, že zaklepe na dveře našeho srdce a že je otevře své lásce. Očekáváme také jeho příchod na konci časů, kdy se všichni naplní jeho spásou. Očekáváme přicházejícího, a přece víme, že už je tu s námi. Prosíme tě, aby k nám Ježíš přišel tak, abychom skutečně došli k sobě samým. Často totiž nebýváme u sebe doma a v myšlenkách se touláme někde docela jinde.

Dej, ať je pro nás tento adventní čas dobou požehnání, ve které se vrátíme do vlastního nitra a začneme prožívat přítomný okamžik. Dej, ať nám čekání na tvého Syna otevře doširoka srdce, aby mohl skutečně vstoupit a přebývat v něm.

Ať se nás dotkne touha po spáse, jež k nám přišla ve tvém Synu a stále k nám touží přicházet.

V tento adventní čas proměň naše závislosti, které nás pořád ještě drží v zajetí, v hlubokou touhu.

Daruj nám jistotu, že v touze po příchodu tvého Syna je on sám již přítomen mezi námi a že plní naše srdce svou láskou.

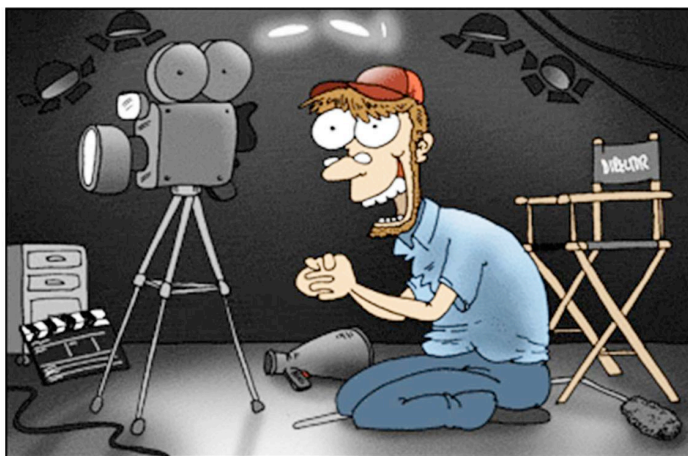
KAREL PLÍHAL

Až budu mít více času, přeložím pro Zpravodaj něco z poslední desky Boba Dylana (*Tempest*, 2012). Ale dnes ať je tu aspoň něco z té, kterou vydal před pár týdny K. Plíhal (*Vzduchoprázdňiny*). Totiž, u Dylana to můžeme sledovat už dlouho, že jeho písně jsou syceny křesťanskými motivy a některé jsou přímo vyznavačské, ale u K. Plíhala (*1958) jsem něco podobného nečekal. Sice jsem už od mládí měl rád jeho hravou poetiku (která je mnohem tišší než například Nohavicova, ale oba tyto Moraváky jsem se zájmem sledoval a obliboval stejně), v mé paměti však žil spíše jako nevázaný bohém, napájený alkoholem a sršící sarkasmem a jemnými vulgarismy. Nic z toho na jeho poslední desce není. Je to okamžitě rozpoznatelně Plíhal, ale zklidněný. A proč o tom píšu pro Zpravodaj: snad v každém druhém textu má něco o svém vnímání Boha. Už tomu, co nacházíme v písni úvodní, rozumím jako jeho vyznání víry („jsem v čínském znamení pes, a z toho pramení/ že někde je pán co mě venčí“), a jeden text bych tady rád otiskl celý.

TICHO

*Každý má svůj příděl ticha
co dostane sebou na svět
někdo ticho nerozdýchá
rozmařile ze slov a vět
vystaví si zámky vzdušné
nebo hrady plné střílen
chce být sdílný
chce být sdílen
Přijde Bůh a řekne: „Už ne.“*

*Nehoň bycha
přestaň skučet
co by kdyby
všeho zanech
v chrámu ticha
vyber účet
vykecáš se
na Olšanech*

A je-li to tvá vůle, ať mám výhradní práva na tvůj druhý příchod, to bude ohromná podívaná.

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání od br. faráře Wrany
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswrana.blogspot.com

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: cce.ostrava@volny.cz

WEB: ostrava.evangelnet.cz

FARÁŘ Aleš Wrana (tel. 596 122 943),
Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

KURÁTOR: Jan F. Krupa

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 16 44 32 93 59 / 0800

Příspěvky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek
Obrazy na titulní straně letos ilustrují Apoštolské vyznání víry. Jejich autorkou je Berna Lopez (www.evangile-et-peinture.org).

PROGRAM VE SBORU – LISTOPAD 2012

úterý 6. listopadu 9:00 Kavárnička 16:00 dorost v Porubě
19:00 starší mládež

středa 7. listopadu 15:00 dorost v centru 17:00 biblická hodina
20:00 čas přímluv

pátek 9. listopadu začátek Ostravského listopadání

NEDĚLE 11. LISTOPADU – 8:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ POD VEDENÍM MLÁDEŽE (V KOSTELE; KÁŽE F. JAN KRUPA)

úterý 13. listopadu 16:00 dorost v Porubě 19:00 starší mládež

středa 14. listopadu 15:00 dorost v centru 17:00 biblická hodina
18:15 schůze staršovstva 20:00 čas přímluv

pátek 16. listopadu 15:00 konfirmační cvičení 17:00 mladší mládež
19:00 střední generace (ve farním bytě)

NEDĚLE 18. LISTOPADU – 9:30 BOHOSLUŽBY (V TŘANOVSKÉHO SÁLE)

úterý 20. listopadu 9:00 Kavárnička 16:00 dorost v Porubě
19:00 starší mládež

středa 21. listopadu 15:00 dorost v centru 17:00 biblická hodina
20:00 čas přímluv

pátek 23. listopadu 17:00 mladší mládež

NEDĚLE 25. LISTOPADU – 9:30 BOHOSLUŽBY

úterý 27. listopadu 16:00 dorost v Porubě 19:00 starší mládež

středa 28. listopadu 15:00 dorost v centru 17:00 biblická hodina
20:00 čas přímluv

pátek 30. listopadu 15:00 konfirmační cvičení 17:00 mladší mládež,
odjezd dětí na víkendový pobyt

NEDĚLE 2. PROSINCE PRVNÍ ADVENTNÍ –

9:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ